ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2002

Vyhlásené: 08.03.2002 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

109

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 8. novembra 1990 bol v Štrasburgu prijatý Dohovor o praní špinavých peňazí, vyhľadávaní, zhabaní a konfiškácii ziskov z trestnej činnosti. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s dohovorom súhlas svojím uznesením č. 1276 z 27. februára 2001 a prezident Slovenskej republiky ho ratifikoval 12. apríla 2001. Ratifikačná listina bola uložená 7. mája 2001 u generálneho tajomníka Rady Európy. Dohovor nadobudol platnosť 1. septembra 1993 a pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť 1. septembra 2001 na základe článku 36 ods. 4.

DOHOVOR o praní špinavých peňazí, vyhľadávaní, zhabaní a konfiškácii ziskov z trestnej činnosti

Preambula

Členské štáty Rady Európy a ostatné štáty, signatári tohto dohovoru, berúc do úvahy, že cieľom Rady Európy je dosiahnutie väčšej jednoty medzi jej členmi,

presvedčené, že treba uplatňovať jednotnú politiku v oblasti kriminality s cieľom ochrany spoločnosti,

berúc do úvahy, že boj proti závažnej trestnej činnosti, ktorá sa stala narastajúcim medzinárodným problémom, vyžaduje použitie moderných a účinných metód na medzinárodnej úrovni,

veriac, že jednou z týchto metód je zhabanie ziskov, ktoré pochádzajú z trestnej činnosti,

berúc do úvahy, že na dosiahnutie tohto cieľa musí byť vytvorený aj dobre fungujúci systém medzinárodnej spolupráce,

dohodli sa takto:

KAPITOLA I
DEFINÍCIA POJMOV

Článok 1
Definícia pojmov

Na účely tohto dohovoru sa pojmom

a) „zisk“ rozumie akýkoľvek ekonomický prospech plynúci z trestnej činnosti. Tento prospech môže pozostávať z akéhokoľvek vlastníctva, ktoré je definované v písmene b) tohto článku,

b) „majetok“ rozumie majetok akéhokoľvek druhu, či už sú to hmotné alebo nehmotné statky, hnuteľné alebo nehnuteľné veci, právne dokumenty alebo nástroje potvrdzujúce vlastnícke právo alebo podiel na tomto vlastníctve,

c) „nástroje“ rozumejú akékoľvek veci použité alebo určené na použitie akýmkoľvek spôsobom, v celku alebo čiastočne, na spáchanie jedného trestného činu alebo viacerých trestných činov,

d) „konfiškácia“ rozumie trest alebo opatrenie, ktoré je nariadené súdom v konaní o trestnom čine alebo trestných činoch a ktoré v konečnom dôsledku znamená odňatie vlastníctva,

e) „východiskový trestný čin“ rozumie akýkoľvek trestný čin majúci za následok vznik neoprávneného majetkového prospechu, ktorý môže byť predmetom protiprávneho činu definovaného v článku 6 tohto dohovoru.

KAPITOLA II
OPATRENIA PRIJATÉ NA NÁRODNEJ ÚROVNI

Článok 2
Opatrenia na konfiškáciu

1. Každá strana prijme legislatívne alebo iné opatrenia, ktoré sú potrebné na umožnenie konfiškácie nástrojov a ziskov alebo majetku, ktorého hodnota zodpovedá týmto ziskom.
2. Každá strana môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že odsek 1 tohto článku sa vzťahuje iba na trestné činy alebo druhy trestných činov uvedené vo vyhlásení.

Článok 3
Vyšetrovacie a predbežné opatrenia

Každá strana prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na umožnenie identifikácie a sledovania vlastníctva podliehajúceho konfiškácii podľa článku 2 ods. 1 a na zabránenie akejkoľvek manipulácii, akéhokoľvek prevodu alebo disponovania s týmto vlastníctvom.

Článok 4
Špeciálne vyšetrovacie právomoci a techniky

1. Každá strana prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na to, aby bola daná právomoc súdom alebo iným kompetentným orgánom nariadiť sprístupnenie alebo zhabanie bankových, finančných alebo obchodných spisov na účely vykonania opatrení uvedených v článkoch 2 a 3 tohto dohovoru. Žiadna strana nesmie odmietnuť konať podľa tohto článku s odvolaním sa na bankové tajomstvo.
2. Každá strana zváži prijatie legislatívnych a iných opatrení, ktoré sú potrebné na to, aby mohla použiť špeciálne vyšetrovacie techniky umožňujúce identifikáciu a sledovanie zisku a zhromažďovanie dôkazov, ktoré sa naň vzťahujú. Medzi takéto techniky patria príkazy na sledovanie bankových účtov, pozorovanie, zachytávanie telekomunikačných správ, prístup k informačným systémom a príkazy na vystavenie špeciálnych dokladov.

Článok 5
Právna náprava

Každá strana prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na to, aby osoby postihnuté opatreniami podľa článkov 2 a 3 tohto dohovoru mali účinné právne prostriedky na ochranu svojich práv.

Článok 6
Pranie špinavých peňazí

1. Každá strana prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na zavedenie týchto činov ako trestných podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku, ak boli tieto činy spáchané úmyselne:
   a) prechod alebo prevod vlastníctva s vedomím, že toto vlastníctvo je ziskom, na účel ukrytia alebo zatajenia nezákonného pôvodu tohto vlastníctva alebo na účel pomoci akejkoľvek osobe, ktorá sa podieľala na primárnom trestnom čine, aby sa vyhla právnym následkom svojho konania,
   b) zakrývanie alebo zatajovanie povahy, pôvodu, miesta, disponovania, pohybu vlastníctva alebo práv s ním spojených, vediac, že toto vlastníctvo je ziskom;
   a s výhradou svojich ústavných zásad a základných pojmov svojho právneho systému,
   c) nadobudnutie, držba alebo užívanie vlastníctva, o ktorom je v čase jeho prijatia známe, že bolo ziskom,
   d) spoluúčasť, zhluknutie alebo spolčenie sa na spáchanie, pokus o spáchanie a podporovanie trestného činu, navádzanie na trestný čin, uľahčovanie a návod na spáchanie akéhokoľvek z trestných činov zavedených v súlade s týmto článkom.
2. Na účely uplatnenia alebo použitia odseku 1 tohto článku
   a) nie je rozhodujúca skutočnosť, či je primárny trestný čin predmetom trestného zákonodarstva strany,
   b) môže byť stanovené, že trestné činy uvedené v tomto odseku sa nevzťahujú na osoby, ktoré spáchali primárny trestný čin,
   c) vedomosť, úmysel alebo motív ako znak činov uvedených v tomto odseku sa posúdi podľa objektívnych skutkových okolností.
3. Každá strana môže prijať opatrenia, ktoré považuje za potrebné na zavedenie všetkých alebo niektorých činov uvedených v odseku 1 tohto článku ako trestných činov podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku, a to vo všetkých alebo v niektorých z týchto prípadov, ak páchateľ
   a) mal predpokladať, že vlastníctvo bolo ziskom,
   b) konal s úmyslom dosiahnuť zisk,
   c) konal s úmyslom napomôcť pokračovanie v trestnej činnosti.

4. Každá strana môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že odsek 1 tohto článku sa vzťahuje iba na trestné činy alebo na druhy trestných činov uvedených vo vyhlásení.

KAPITOLA III
MEDZINÁRODNÁ SPOLUPRÁCA

Oddiel 1
Zásady medzinárodnej spolupráce

Článok 7
Všeobecné zásady a opatrenia pre medzinárodnú spoluprácu

1. Strany budú spolupracovať v čo najširšom rozsahu na účely vyšetrovania alebo konania s cieľom konfiškácie nástrojov a ziskov.
2. Každá strana prijme legislatívne alebo iné opatrenia, ktoré sú potrebné na to, aby mohla za podmienok uvedených v tejto časti vyhovieť žiadosti
   a) o konfiškáciu osobitných predmetov vlastníctva, ktoré sú ziskom alebo nástrojom, ako i o konfiškáciu ziskov spočívajúcich v povinnosti zaplatiť sumu peňazí, ktorá zodpovedá hodnote zisku,
   b) o pomoc pri vyšetrovaní a pri predbežných opatreniach, ktorých predmetom sú formy konfiškácie uvedené v písmene a).

Oddiel 2
Pomoc pri vyšetrovaní

Článok 8
Povinnosť poskytnúť pomoc

Strany si majú na požiadanie poskytnúť pomoc v čo najširšom rozsahu pri identifikácii a vyhľadávaní nástrojov, ziskov alebo iného vlastníctva, ktoré môže byť predmetom konfiškácie. Táto pomoc zahŕňa akékoľvek opatrenia na zabezpečenie alebo zhabanie údajov, ktoré sa týkajú existencie, miesta alebo pohybu, povahy, právneho pôvodu alebo hodnoty uvedeného vlastníctva.

Článok 9
Realizácia pomoci

Pomoc podľa článku 8 sa uskutočňuje podľa vnútroštátneho právneho poriadku dožiadanej strany a v súlade s ním, v rozsahu, ktorý sa neprieči tomuto právnemu poriadku, a podľa postupov špecifikovaných v žiadosti.

Článok 10
Odovzdávanie informácií bez požiadania

Strana môže bez ujmy na svojom vlastnom vyšetrovaní alebo konaní a bez predchádzajúcej žiadosti poskytnúť inej strane informáciu o nástrojoch a ziskoch, ak sa domnieva, že odovzdanie tejto informácie by mohlo prijímajúcej strane pomôcť začať vyšetrovanie alebo pokračovať vo vyšetrovaní alebo v konaní alebo ak by táto informácia mohla viesť k žiadosti tejto strany podľa tejto časti.

Oddiel 3
Predbežné opatrenia

Článok 11
Povinnosť prijať predbežné opatrenia

1. Na žiadosť druhej strany, ktorá začala trestné konanie alebo konanie na účely konfiškácie, prijme strana potrebné predbežné opatrenia, ako zmrazenie alebo zhabanie vlastníctva, aby sa zamedzilo akémukoľvek konaniu spočívajúcemu v prevode vlastníctva alebo disponovaní s vlastníctvom, ktoré by v ďalšom stupni mohlo byť predmetom žiadosti o konfiškáciu alebo ktoré by mohlo umožniť vyhovenie takejto žiadosti.
2. Strana, ktorá prijala žiadosť o konfiškáciu podľa článku 13, prijme, ak je to potrebné, opatrenia uvedené v odseku 1 tohto článku vzťahujúce sa na akékoľvek vlastníctvo, ktoré tvorí predmet žiadosti alebo ktoré by umožnilo vyhovenie takejto žiadosti.

Článok 12
Výkon predbežných opatrení

1. Predbežné opatrenia uvedené v článku 11 sa vykonávajú tak, ako sú povolené, a v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom dožiadanej strany, a ak sa neprieči tomuto právnemu poriadku, aj v súlade s konaním uvedeným v žiadosti.
2. Ak je to možné, poskytne dožiadaná strana pred zrušením akéhokoľvek predbežného opatrenia prijatého podľa tohto článku dožadujúcej strane možnosť predložiť svoje dôvody na ďalšie zachovanie tohto opatrenia.

Oddiel 4
Konfiškácia

Článok 13
Povinnosť konfiškovať

1. Strana, ktorá prijala od inej strany žiadosť o konfiškáciu týkajúcu sa nástrojov alebo ziskov nachádzajúcich sa na jej území,
   a) vykoná rozhodnutie o konfiškácii vydané súdom dožadujúcej strany vo vzťahu k týmto nástrojom alebo ziskom alebo
   b) predloží túto žiadosť kompetentným orgánom na účely vydania rozhodnutia o konfiškácii, a ak bolo rozhodnutie vydané, zabezpečí jeho vykonanie.
2. Ktorákoľvek strana je oprávnená na účely použitia odseku 1 písm. b) tohto článku, kedykoľvek je to potrebné, začať konanie o konfiškácii podľa svojho vnútroštátneho právneho poriadku.
3. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa rovnako vzťahujú na konfiškáciu spočívajúcu v povinnosti zaplatiť sumu peňazí, ktorá zodpovedá hodnote zisku, ak sa vlastníctvo, na ktoré sa môže vzťahovať konfiškácia, nachádza na území dožiadanej strany. V takýchto prípadoch, keď sa vykonáva konfiškácia podľa odseku 1, bude dožiadaná strana v prípade neprijatia platby vymáhať svoju pohľadávku z akéhokoľvek vlastníctva, ktoré je k dispozícii.
4. Ak sa žiadosť o konfiškáciu týka presne určenej položky vlastníctva, strany sa môžu dohodnúť, že dožiadaná strana môže pristúpiť ku konfiškácii formou zaplatenia sumy peňazí, ktorá zodpovedá hodnote tohto vlastníctva.

Článok 14
Výkon konfiškácie

1. Konanie o nariadení a výkone konfiškácie podľa článku 13 sa riadi vnútroštátnym právnym poriadkom dožiadanej strany.
2. Dožiadaná strana je viazaná zistením skutkového stavu, ak je uvedený v odsudzujúcom rozsudku alebo v súdnom rozhodnutí dožadujúcej strany alebo ak je takýto odsudzujúci rozsudok alebo súdne rozhodnutie na ňom bezvýhradne založené.

3. Každá strana môže pri podpise alebo pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o schválení, prijatí alebo prístupe vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že odsek 2 tohto článku použije len v súlade so svojimi ústavnými zásadami a základnými ideami svojho právneho poriadku.
4. Ak konfiškácia spočíva v povinnosti zaplatiť peňažnú sumu, kompetentný orgán dožiadanej strany prevedie túto peňažnú sumu na sumu v svojej mene vo výmennom kurze, ktorý je platný v čase, keď bolo rozhodnutie o výkone konfiškácie prijaté.
5. V prípade uvedenom v článku 13 ods. 1 písm. a) má výlučne dožadujúca strana právo rozhodnúť o každej žiadosti o revíziu rozhodnutia o konfiškácii.

Článok 15
Skonfiškované vlastníctvo

S vlastníctvom, ktoré bolo skonfiškované dožiadanou stranou, disponuje táto strana v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom, ak sa strany nedohodli inak.

Článok 16
Právo na výkon a maximálna výška konfiškácie

1. Žiadosť o konfiškáciu podľa článku 13 nemá vplyv na právo dožadujúcej strany rozhodnutie o konfiškácii vykonať.
2. Nič v tomto dohovore sa nesmie vykladať ako povolenie toho, aby celková hodnota skonfiškovaného majetku mohla presiahnuť sumu peňazí stanovenú v rozhodnutí o konfiškácii. Ak je strana toho názoru, že k takejto situácii môže dôjsť, pristúpia zainteresované strany ku konzultáciám s cieľom zabrániť takémuto výsledku.

Článok 17
Väzba za nesplnenie finančného záväzku

Dožiadaná strana nemôže na základe žiadosti podľa článku 13 uvaliť väzbu ani urobiť žiadne iné opatrenie na obmedzenie slobody osoby za nesplnenie finančného záväzku, ak o to dožadujúca strana v žiadosti požiadala.

Oddiel 5
Odmietnutie a odklad spolupráce

Článok 18
Dôvody na odmietnutie

1. Spolupráca podľa tejto časti sa môže odmietnuť v prípade, ak
   a) by požadované opatrenie bolo v rozpore so základnými zásadami právneho poriadku dožiadanej strany alebo
   b) by vykonanie žiadosti mohlo poškodiť suverenitu, bezpečnosť, verejný poriadok alebo iné dôležité záujmy dožiadanej strany, alebo
   c) podľa názoru dožiadanej strany nie je prípad, ktorého sa žiadosť týka, taký závažný, aby bolo dôvodné prijať požadované opatrenia, alebo
   d) trestný čin, ktorého sa žiadosť týka, je politickým alebo majetkovým trestným činom, alebo
   e) dožiadaná strana uváži, že požadované opatrenie by bolo v rozpore so zásadou „ne bis in idem“, alebo
   f) trestný čin, ktorého sa žiadosť týka, by nebol trestným činom podľa právneho poriadku dožiadanej strany, keby sa spáchal na území podliehajúcom jej jurisdikcii. Tento dôvod na odmietnutie sa vzťahuje na spoluprácu podľa oddielu 2 len vtedy, ak požadovaná pomoc zahŕňa donucovacie opatrenia.
2. Spolupráca podľa oddielu 2, ak požadovaná pomoc zahŕňa donucovacie opatrenia, a podľa oddielu 3 tejto časti môže byť tiež odmietnutá, ak by požadované opatrenia nemohli byť prijaté

podľa právneho poriadku dožiadanej strany na účely vyšetrovania alebo konania, aj keby išlo o analogický domáci prípad.

3. Spolupráca podľa oddielu 2, ak požadovaná pomoc zahŕňa donucovacie opatrenia, a podľa oddielu 3 tejto časti môže byť v súlade s právnym poriadkom dožiadanej strany tiež odmietnutá v prípade, ak požadované opatrenia alebo akékoľvek iné opatrenia, ktoré majú podobné účinky, by neboli povolené právnym poriadkom dožadujúcej strany alebo, ak ide o kompetentné orgány dožadujúcej strany, ak žiadosť nie je overená buď sudcom alebo iným súdnym orgánom vrátane prokurátora, ak ktorýkoľvek z týchto orgánov koná v súvislosti s trestným činom.
4. Spolupráca podľa oddielu 4 tejto časti môže byť tiež odmietnutá, ak
   a) podľa právneho poriadku dožiadanej strany konfiškácia nemôže byť uložená ako trest za trestný čin, ktorého sa žiadosť týka, alebo
   b) by bola bez ohľadu na povinnosť uvedenú v článku 13 ods. 3 v rozpore so zásadami vnútroštátneho právneho poriadku dožiadanej strany, ktoré sa týkajú obmedzenia konfiškácie vo vzťahu medzi trestným činom a
      i) ekonomickou výhodou, ktorá by mohla byť kvalifikovaná ako jeho zisk, alebo
      ii) vlastníctvom, ktoré by mohlo byť kvalifikované ako jeho nástroj, alebo
   c) podľa poriadku dožiadanej strany rozhodnutie o konfiškácii už nemôže byť vydané alebo vykonané z dôvodu uplynutia času, alebo
   d) žiadosť sa netýka predchádzajúceho odsúdenia, ani súdneho rozhodnutia, ani tvrdenia obsiahnutého v takomto rozhodnutí, podľa ktorého bol spáchaný jeden trestný čin alebo viaceré trestné činy, na ktorých základe sa konfiškácia nariadila alebo sa žiadala, alebo
   e) konfiškácia buď nie je vykonateľná v dožadujúcej strane alebo ešte možno uplatniť riadne opravné prostriedky, alebo
   f) žiadosť sa týka rozhodnutia o konfiškácii, ktoré bolo vynesené v neprítomnosti osoby postihnutej rozhodnutím, a ak podľa názoru dožiadanej strany v konaní, ktoré viedla dožadujúca strana a ktoré viedlo k prijatiu tohto rozhodnutia, nebolo možné uplatniť minimálne práva na obranu tak, ako sú priznané každému, voči komu sa vedie trestné konanie.
5. Na účely odseku 4 písm. f) tohto článku sa rozhodnutie nepovažuje za vynesené v neprítomnosti, ak bolo
   a) potvrdené alebo vynesené po podaní námietky zo strany dotknutej osoby, alebo
   b) vynesené v odvolacom konaní za podmienky, že odvolanie podala dotknutá osoba.
6. Pri zvažovaní, či bolo možné uplatniť minimálne práva na obranu na účely odseku 4 písm. f) tohto článku, vezme dožiadaná strana do úvahy skutočnosť, že dotknutá osoba sa úmyselne snažila uniknúť spravodlivosti alebo, že po tom, čo mala možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu, ktoré bolo vynesené v jej neprítomnosti, rozhodla sa toto odvolanie nepodať. Takisto sa vezme do úvahy skutočnosť, ak dotknutá osoba po tom, čo bola predvolaná na súd, sa rozhodla nedostaviť sa pred súd, ani nepožiadala o odročenie pojednávania.
7. Strana sa nemôže odvolávať na bankové tajomstvo ako na dôvod na odmietnutie akejkoľvek spolupráce podľa tejto časti. Ak to jej vnútroštátny právny poriadok vyžaduje, môže strana požadovať, aby žiadosť o spoluprácu, pri ktorej by mohlo dôjsť k zrušeniu bankového tajomstva, bola overená či už sudcom alebo iným súdnym orgánom vrátane prokurátora, ak ktorýkoľvek z týchto orgánov koná v súvislosti s trestným činom.
8. Bez ujmy na dôvodoch odmietnutia uvedených v odseku 1 písm. a) tohto článku
   a) skutočnosť, že osoba, proti ktorej sa vedie vyšetrovanie alebo proti ktorej vydali orgány dožadujúcej strany rozhodnutie o konfiškácii, je právnickou osobou, nebude považovaná dožiadanou stranou za prekážku poskytnutia akejkoľvek spolupráce podľa tejto kapitoly,
   b) skutočnosť, že fyzická osoba, proti ktorej bolo vydané rozhodnutie o konfiškácii ziskov, následne zomrela alebo že právnická osoba, proti ktorej bolo vydané rozhodnutie o konfiškácii ziskov, bola neskôr zrušená, sa nebude považovať dožiadanou stranou za prekážku poskytnutia pomoci podľa článku 13 ods. 1 písm. a).

Článok 19
Odklad

Dožiadaná strana môže na základe žiadosti odložiť konanie, ak by toto konanie bolo na ujmu vyšetrovania alebo konania jej orgánov.

Článok 20
Čiastočné alebo podmienené vybavenie žiadosti

Dožiadaná strana, skôr než odmietne alebo odloží spoluprácu podľa tejto kapitoly, zváži, ak je to vhodné po konzultácii s dožadujúcou stranou, či žiadosti môže vyhovieť čiastočne alebo s výhradou podmienok, ktoré považuje za potrebné.

Oddiel 6
Doručovanie a ochrana práv tretích osôb

Článok 21
Doručovanie dokumentov

1. Strany si medzi sebou poskytnú vzájomnú pomoc v čo najširšej miere, ak ide o doručovanie súdnych dokumentov osobám, ktorých sa týkajú predbežné opatrenia a konfiškácia.
2. Žiadna skutočnosť v tomto článku nie je na prekážku toho, aby
   a) sa mohli súdne dokumenty zasielať poštou priamo osobám, ktoré sa nachádzajú v cudzine,
   b) súdne dokumenty mohli doručovať súdni úradníci, štátni zamestnanci alebo iné kompetentné úrady strany pôvodu priamo cestou jej konzulárnych úradov alebo cestou súdnych úradníkov, štátnych zamestnancov alebo iných kompetentných úradov prijímajúcej strany s výnimkou prípadu, ak prijímajúca strana pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vo vyhlásení adresovanom generálnemu tajomníkovi Rady Európy neuvedie opak.
3. Pri doručovaní súdnych dokumentov osobám, ktoré sa nachádzajú v cudzine a ktoré sú predbežnými opatreniami alebo rozhodnutím o konfiškácii vydanom odosielajúcou stranou dotknuté, informuje odosielajúca strana tieto osoby o opravných prostriedkoch, ktoré sa môžu podľa právneho poriadku tejto strany použiť.

Článok 22
Uznanie cudzích rozhodnutí

1. Ak ide o žiadosť o spoluprácu podľa oddielov 3 a 4, dožiadaná strana uzná každé súdne rozhodnutie prijaté dožadujúcou stranou, ktoré sa týka práv, ktorých sa dovolávajú tretie osoby.
2. Uznanie sa môže odmietnuť, ak
   a) tretie osoby nemali dostatočnú možnosť uplatniť svoje práva alebo
   b) rozhodnutie je nezlučiteľné s rozhodnutím prijatým v tej istej veci dožiadanou stranou, alebo
   c) je nezlučiteľné s verejným poriadkom dožiadanej strany, alebo
   d) rozhodnutie bolo prijaté v rozpore s ustanoveniami o výlučnej právomoci upravenej v právnom poriadku dožiadanej strany.

Oddiel 7
Procesné a iné všeobecné pravidlá

Článok 23
Ústredný orgán

1. Strany určia ústredný orgán, v prípade potreby viaceré orgány, ktoré budú zodpovedné za zasielanie žiadostí formulovaných podľa tejto časti, budú na ne odpovedať, vybavovať ich alebo odosielať orgánom, ktoré majú kompetenciu na ich vybavovanie.
2. Každá strana oznámi pri podpise alebo pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe generálnemu tajomníkovi Rady Európy názvy a adresy orgánov, ktoré určila podľa odseku 1 tohto článku.

Článok 24
Priama korešpondencia

1. Ústredné orgány korešpondujú medzi sebou priamo.
2. Žiadosti alebo korešpondenciu podľa tejto časti môžu v naliehavých prípadoch zaslať priamo súdne orgány vrátane prokurátorov dožadujúcej strany tým istým orgánom dožiadanej strany. V takom prípade sa zároveň prostredníctvom ústredného orgánu dožadujúcej strany zašle jedna kópia ústrednému orgánu dožiadanej strany.
3. Každá žiadosť alebo korešpondencia podľa odsekov 1 a 2 tohto článku sa môže doručiť prostredníctvom Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície (Interpol).
4. Ak orgán, ktorý dostal žiadosť podľa odseku 2 tohto článku, nie je kompetentný ju vybaviť, zašle ju kompetentnému orgánu svojho štátu a informuje o tom priamo dožadujúcu stranu.
5. Žiadosti alebo korešpondenciu podľa oddielu 2 tejto kapitoly, ktoré neobsahujú donucovacie opatrenia, môžu zaslať priamo kompetentné orgány dožadujúcej strany kompetentným orgánom dožiadanej strany.

Článok 25
Forma žiadosti a jazyky

1. Všetky žiadosti podľa tejto kapitoly sa vyhotovujú v písomnej forme. Možno využiť aj moderné prostriedky telekomunikácie ako napríklad telefax.
2. S výhradou odseku 3 tohto článku sa preklady žiadostí alebo dokumentov v prílohe nevyžadujú.
3. Každá strana môže pri podpise alebo pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe prostredníctvom vyhlásenia oznámiť generálnemu tajomníkovi Rady Európy, že si vyhradzuje právo vyžadovať, aby jej adresované žiadosti a doplňujúce dokumenty v prílohe boli preložené aj do jej úradného jazyka alebo do niektorého z úradných jazykov Rady Európy, alebo do niektorého z týchto jazykov, ktorý si určí. Pri tejto príležitosti môže vyhlásiť, že je ochotná prijať preklady v akomkoľvek inom jazyku, ktorý uvedie. Ostatné strany môžu uplatniť vzájomnosť.

Článok 26
Legalizácia dokumentov

Dokumenty zasielané podľa tejto kapitoly nepodliehajú žiadnym právnym formalitám.

Článok 27
Obsah žiadosti

1. Každá žiadosť o spoluprácu podľa tejto časti musí uvádzať
   a) orgán, ktorý žiadosť zasiela, a orgán vykonávajúci vyšetrovanie alebo konanie,
   b) predmet a dôvod žiadosti,

c) podstatu veci vrátane všetkých dôležitých skutočností (ako dátum, miesto a okolnosti týkajúce sa trestného činu), ktorých sa vyšetrovanie alebo konanie týka, s výnimkou žiadosti o doručenie,

d) pokiaľ spolupráca zahŕňa donucovacie opatrenia,

i) text ustanovení zákona, ak však toto nie je možné, výklad príslušného právneho predpisu, ktorý sa použil, a

ii) skutočnosti, ktoré potvrdzujú, že požadované opatrenie alebo akékoľvek iné opatrenie, ktoré má podobné účinky, možno prijať na území dožadujúcej strany podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku,

e) ak je to potrebné a pokiaľ je to možné,

i) podrobnosti, ktoré sa týkajú dotknutej osoby alebo dotknutých osôb vrátane mena, dátumu a miesta narodenia, štátnej príslušnosti a miesta pobytu, a v prípade právnických osôb ich sídla, a

ii) vlastníctvo, v súvislosti s ktorým sa o spoluprácu žiada, jeho umiestnenie, jeho vzťah k dotknutej osobe alebo k dotknutým osobám, všetko, čo súvisí s trestným činom, ako aj všetky dostupné informácie o iných osobách a o záujmoch vo vzťahu k vlastníctvu,

f) akýkoľvek osobitný postup, ktorý si praje dožadujúca strana.

2. Žiadosť o predbežné opatrenia podľa oddielu 3, pokiaľ sa týkajú zhabania vlastníctva, na ktorom sa má realizovať rozhodnutie o konfiškácii formou zaplatenia peňažnej sumy, má obsahovať aj uvedenie maximálnej sumy, ktorá sa ako náhrada za toto vlastníctvo žiada.

3. Okrem skutočností uvedených v odseku 1 má každá žiadosť podľa oddielu 4 obsahovať,

a) ak ide o prípad podľa článku 13 ods. 1 písm. a),

i) overenú kópiu rozhodnutia o konfiškácii, ktoré vydal súd dožadujúcej strany, a uvedenie dôvodov, na základe ktorých bolo rozhodnutie vydané, ak nie sú uvedené v samotnom rozhodnutí,

ii) osvedčenie kompetentného orgánu dožadujúcej strany o tom, že rozhodnutie o konfiškácii je vykonateľné a že ho nemožno napadnúť riadnymi opravnými prostriedkami,

iii) údaje o požadovanom rozsahu vykonania rozhodnutia,

iv) zdôvodnenie nevyhnutnosti prijatia akýchkoľvek predbežných opatrení,

b) ak ide o prípad podľa článku 13 ods. 1 písm. b), označenie skutočností, o ktoré sa opiera dožadujúca strana, postačujúcich na to, aby dožiadaná strana mohla nariadiť opatrenie podľa svojho vnútroštátneho právneho poriadku,

c) dokumenty potvrdzujúce skutočnosť, či mala tretia strana možnosť domáhať sa svojich práv.

Článok 28

Chybné žiadosti

1. Ak žiadosť nie je v súlade s ustanoveniami tejto kapitoly alebo ak poskytnutá informácia nie je postačujúca na to, aby sa dožiadaná strana mohla zaoberať touto žiadosťou, môže táto strana požiadať dožadujúcu stranu, aby žiadosť pozmenila alebo ju doplnila o ďalšie informácie.

2. Dožiadaná strana môže stanoviť lehotu na pozmenenie žiadosti alebo jej doplnenie ďalšími informáciami.

3. Dožiadaná strana môže v čase do predloženia požadovaného doplnenia alebo informácie k žiadosti podľa oddielu 4 tejto kapitoly prijať ktorékoľvek z opatrení, ktoré sú uvedené v oddiele 2 alebo 3 tejto kapitoly.

Článok 29

Duplicita žiadostí

1. Ak dožiadaná strana dostane viac ako jednu žiadosť podľa oddielu 3 alebo 4 tejto kapitoly, ktorá sa týka tej istej osoby alebo toho istého vlastníctva, duplicita žiadostí nie je pre dožiadanú stranu prekážkou, aby sa zaoberala žiadosťami, ktoré vyžadujú prijatie predbežných opatrení.

2. V prípade duplicity žiadostí podľa oddielu 4 tejto kapitoly zváži dožiadaná strana možnosť konzultácie s dožadujúcimi stranami.

Článok 30

Povinnosť zdôvodnenia

Dožiadaná strana musí zdôvodniť každé rozhodnutie o zamietnutí, odklade alebo o podmienení spolupráce podľa tejto kapitoly.

Článok 31

Informácie

1. Dožiadaná strana bez zbytočného odkladu informuje dožadujúcu stranu
   a) o opatrení iniciovanom na základe žiadosti podľa tejto kapitoly,
   b) o konečnom výsledku opatrenia, ktoré bolo vykonané na základe žiadosti,
   c) o rozhodnutí, ktorým úplne alebo čiastočne odmieta, odkladá alebo podmieňuje akúkoľvek spoluprácu podľa tejto kapitoly,
   d) o všetkých okolnostiach, ktoré znemožňujú vykonanie žiadaného opatrenia alebo ktoré ho môžu podstatne spomaliť, a
   e) v prípade predbežných opatrení prijatých na základe žiadosti podľa oddielu 2 alebo 3 tejto kapitoly o tých ustanoveniach svojho vnútroštátneho právneho poriadku, podľa ktorých by boli predbežné opatrenia automaticky zrušené.
2. Dožadujúca strana informuje bez zbytočného odkladu dožiadanú stranu o
   a) každej revízii, rozhodnutí alebo o každej inej skutočnosti, v dôsledku ktorej rozhodnutie o konfiškácii stráca úplne alebo čiastočne svoju vykonateľnosť, a
   b) každej faktickej alebo právnej zmene, v dôsledku ktorej nie je konanie podľa tejto kapitoly ďalej oprávnené.
3. Ak jedna strana na základe toho istého rozhodnutia o konfiškácii žiada konfiškáciu vlastníctva od viacerých strán ako len od jednej strany, informuje o žiadosti všetky strany, ktoré sú dotknuté vykonaním tohto rozhodnutia.

Článok 32

Obmedzené použitie informácií

1. Dožiadaná strana môže podmieniť vybavenie žiadosti tým, že získané informácie alebo dôkazy sa bez jej predchádzajúceho súhlasu nepoužijú alebo neodovzdajú orgánmi dožadujúcej strany na účely iného vyšetrovania alebo konania ako toho, ktoré je uvedené v žiadosti.
2. Každá strana môže pri podpise alebo pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že informácie alebo dôkazy, ktoré poskytne podľa tejto kapitoly, nemôžu bez jej predchádzajúceho súhlasu použiť alebo odovzdať orgány dožadujúcej strany na účely iného vyšetrovania alebo konania ako toho, ktoré je uvedené v žiadosti.

Článok 33

Utajenie informácií

1. Dožadujúca strana môže žiadať od dožiadanej strany, aby zachovala skutočnosti a predmet žiadosti v tajnosti okrem rozsahu nevyhnutného na vybavenie žiadosti. Ak dožiadaná strana nemôže splniť túto podmienku, informuje o tom bez zbytočného odkladu dožadujúcu stranu.
2. Dožadujúca strana má, ak ju o to požiadajú a nie je to v rozpore so základnými princípmi jej vnútroštátneho právneho poriadku, zachovať v tajnosti všetky dôkazy a informácie, ktoré poskytla dožiadaná strana, s výnimkou ich zverejnenia, ak je to potrebné pre vyšetrovanie alebo konanie uvedené v žiadosti.
3. Strana, ktorá prijala informáciu bez predchádzajúcej žiadosti podľa článku 10, má povinnosť, s výhradou ustanovení svojho vnútroštátneho právneho poriadku, splniť všetky požiadavky na

utajenie informácie tak, ako ich požadovala strana, ktorá túto informáciu poskytla. Ak strana nemôže túto požiadavku splniť, informuje o tom bez zbytočného odkladu stranu, ktorá informáciu poskytla.

Článok 34
Výdavky

Bežné náklady súvisiace s vybavením žiadosti znáša dožiadaná strana. Ak vybavenie žiadosti vyžaduje značné alebo mimoriadne náklady, strany sa dohodnú na podmienkach, za ktorých bude táto žiadosť vybavená, a na tom, kto bude znášať výdavky s tým spojené.

Článok 35
Škody

1. Ak nejaká osoba začne právne konanie týkajúce sa zodpovednosti za škodu, ktorá vznikla následkom konania alebo opomenutia v súvislosti so spoluprácou podľa tejto kapitoly, dotknuté strany vzájomne prerokujú a určia rozdelenie príslušnej sumy týkajúcej sa spôsobenej škody, ak je to vhodné.
2. Strana, proti ktorej sa vedie súdne konanie o náhradu škody, má o tejto skutočnosti informovať druhú stranu, ak táto môže mať o prípad záujem.

KAPITOLA IV
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 36
Podpis a nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor je otvorený na podpis členským štátom Rady Európy a nečlenským štátom, ktoré sa podieľali na jeho vypracovaní. Tieto štáty môžu vyjadriť svoj súhlas byť viazané dohovorom
   a) podpisom bez výhrady ratifikácie, prijatia alebo schválenia, alebo
   b) podpisom s výhradou ratifikácie, prijatia alebo schválenia, po ktorých nasleduje ratifikácia, prijatie alebo schválenie.
2. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo schválení sa uložia u generálneho tajomníka Rady Európy.
3. Tento dohovor nadobudne platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa, keď tri štáty, z toho najmenej dva členské štáty Rady Európy, vyjadria svoj súhlas byť viazané dohovorom v súlade s odsekom 1 tohto článku.
4. Vo vzťahu ku ktorémukoľvek signatárskemu štátu, ktorý vyjadrí svoj súhlas byť viazaný dohovorom neskôr, nadobudne dohovor platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa, keď tento štát vyjadril svoj súhlas byť viazaný dohovorom v súlade s odsekom 1 tohto článku.

Článok 37
Prístup k dohovoru

1. Po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru a po konzultácii zmluvných štátov môže Výbor ministrov na základe rozhodnutia prijatého väčšinou podľa článku 20 písm. d) Štatútu Rady Európy, ako aj jednomyseľného hlasovania zástupcov zmluvných štátov, ktorí majú právo zasadať vo Výbore ministrov, vyzvať ktorýkoľvek nečlenský štát, ktorý sa nepodieľal na vypracovaní dohovoru, aby k nemu pristúpil.
2. Vo vzťahu k pristupujúcemu štátu nadobudne dohovor platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa uloženia listiny o prístupe u generálneho tajomníka Rady Európy.

Článok 38
Územná pôsobnosť

1. Každý štát môže pri podpise alebo pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe uviesť územie alebo územia, na ktorých sa tento dohovor uplatňuje.
2. Každý štát môže kedykoľvek neskôr vyhlásením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy rozšíriť platnosť tohto dohovoru na ktorékoľvek územie uvedené vo vyhlásení. Vo vzťahu k tomuto územiu nadobudne dohovor platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa prijatia vyhlásenia generálnym tajomníkom.
3. Každé vyhlásenie urobené podľa odsekov 1 a 2 tohto článku, týkajúce sa územia uvedeného vo vyhlásení, možno odvolať oznámením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy. Odvolanie nadobudne platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa jeho prijatia generálnym tajomníkom.

Článok 39
Vzťah k iným dohovorom a dohodám

1. Týmto dohovorom nie sú dotknuté práva a záväzky, ktoré vyplývajú z medzinárodných mnohostranných dohovorov týkajúcich sa osobitných otázok.
2. Zmluvné strany dohovoru môžu medzi sebou navzájom uzatvárať dvojstranné alebo mnohostranné dohody, ktorých predmetom budú otázky upravené týmto dohovorom, a to s cieľom doplniť alebo posilniť jeho ustanovenia alebo s cieľom uľahčiť aplikácie zásad v ňom zahrnutých.
3. Ak už dve alebo viaceré strany uzavreli dohodu alebo zmluvu, ktorej predmetom sú otázky upravené týmto dohovorom, alebo ak si už tieto strany inak upravili svoje vzťahy týkajúce sa týchto otázok, sú tieto strany oprávnené aplikovať túto dohodu alebo zmluvu namiesto tohto dohovoru alebo primerane regulovať svoje vzťahy, ak to uľahčí medzinárodnú spoluprácu.

Článok 40
Výhrady

1. Každý štát môže pri podpise alebo pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásiť, že uplatňuje jednu výhradu alebo viaceré výhrady uvedené v článku 2 ods. 2, v článku 6 ods. 4, v článku 14 ods. 3, v článku 21 ods. 2, v článku 25 ods. 3 a v článku 32 ods. 2. Iné výhrady sú neprípustné.
2. Každý štát, ktorý urobil výhradu podľa predchádzajúceho odseku, ju môže úplne alebo čiastočne odvolať prostredníctvom oznámenia zaslaného generálnemu tajomníkovi Rady Európy. Odvolanie nadobudne platnosť v deň jeho prijatia generálnym tajomníkom.
3. Strana, ktorá urobila výhradu proti ustanoveniu tohto dohovoru, sa nemôže domáhať použitia tohto ustanovenia od žiadnej inej strany; môže však, ak je táto výhrada čiastočná alebo podmienená, žiadať použitie tohto ustanovenia, ak ho sama prijala.

Článok 41
Dodatky k dohovoru

1. Ktorákoľvek strana môže navrhnúť dodatky k tomuto dohovoru, s ktorými potom generálny tajomník Rady Európy oboznámi všetky členské štáty Rady Európy a každý nečlenský štát, ktorý pristúpil alebo bol vyzvaný, aby pristúpil k tomuto dohovoru v súlade s ustanoveniami článku 37.
2. Európsky výbor pre problémy kriminality sa oboznámi s každým dodatkom, ktorý strana navrhla, a predloží Výboru ministrov svoje stanovisko k nemu.
3. Výbor ministrov prerokuje dodatok a stanovisko Európskeho výboru pre problémy kriminality k tomuto dodatku a môže ho prijať.
4. Text každého dodatku, ktorý Výbor ministrov prijal podľa odseku 3 tohto článku, sa postúpi stranám na prijatie.

5. Každý dodatok, ktorý bol prijatý podľa odseku 3 tohto článku, nadobudne platnosť tridsiaty deň po tom, čo všetky strany informovali generálneho tajomníka o jeho prijatí.

Článok 42

Urovnanie sporov

1. Európsky výbor pre problémy kriminality Rady Európy bude stále informovaný o výklade a vykonávaní tohto dohovoru.
2. Strany sa budú snažiť vyriešiť vzájomný spor týkajúci sa výkladu alebo vykonávania tohto dohovoru vyjednávaním alebo inými mierovými prostriedkami podľa svojho výberu vrátane predloženia sporu Európskemu výboru pre problémy kriminality, niektorému z arbitrážnych súdov, ktorého rozhodnutie bude záväzné pre obidve strany, alebo Medzinárodnému súdnemu dvoru, podľa toho, ako sa strany dohodnú.

Článok 43

Výpoveď dohovoru

1. Ktorákoľvek strana môže kedykoľvek vypovedať tento dohovor oznámením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy.
2. Takáto výpoveď nadobudne platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.
3. Tento dohovor sa však naďalej použije na vykonanie konfiškácie podľa článku 14, o ktorú sa požiadalo v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru predo dňom, keď výpoveď nadobudla platnosť.

Článok 44

Oznámenia

Generálny tajomník Rady Európy oznámi členským štátom Rady Európy a všetkým štátom, ktoré pristúpili k tomuto dohovoru,

a) každý podpis,

b) uloženie každej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe,

c) každý dátum nadobudnutia platnosti tohto dohovoru v súlade s článkom 36 alebo 37,

d) každú výhradu uplatnenú podľa článku 40 ods. 1,

e) každý iný úkon, oznámenie alebo informáciu, ktoré sa týkajú dohovoru.

Na dôkaz toho podpísaní, ktorí na to boli riadne splnomocnení, podpísali tento dohovor.

Dané v Štrasburgu 8. novembra 1990 v anglickom a vo francúzskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť, v jednom vyhotovení, ktoré sa uloží v archívoch Rady Európy. Generálny tajomník Rady Európy zašle overené kópie všetkým členským štátom Rady Európy, nečlenským štátom, ktoré sa podieľali na vypracovaní tohto dohovoru, a každému štátu, ktorý bol vyzvaný, aby k nemu pristúpil.

Príloha k č. 109/2002 Z. z.

CONVENTION

on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime

Strasbourg, 8. XI. 1990

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other States signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Convinced of the need to pursue a common criminal policy aimed at the protection of society;

Considering that the fight against serious crime, which has become an increasingly international problem, calls for the use of modern and effective methods on an international scale;

Believing that one of these methods consists in depriving criminals of the proceeds from crime;

Considering that for the attainment of this aim a well-functioning system of international co-operation also must be established,

Have agreed as follows:

CHAPTER I

USE OF TERMS

Article I

Use of terms

For the purposes of this Convention:

(a) "proceeds" means any economic advantage from criminal offences. It may consist of any property as defined in sub-paragraph b of this article;

(b) "property" includes property of any description, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, and legal documents or instruments evidencing title to, or interest in such property;

(c) "instrumentalities" means any property used or intended to be used, in any manner, wholly or in part, to commit a criminal offence or criminal offences;

(d) "confiscation" means a penalty or a measure, ordered by a court following proceedings in relation to a criminal offence or criminal offences resulting in the final deprivation of property;

(e) "predicate offence" means any criminal offence as a result of which proceeds were generated that may become the subject of an offence as defined in Article 6 of this Convention.

CHAPTER II

MEASURES TO BE TAKEN AT NATIONAL LEVEL

Article 2

Confiscation measures

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to confiscate instrumentalities and proceeds or property the value of which corresponds to such proceeds.

2. Each Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 1 of this article applies only to offences or categories of offences specified in such declaration.

Article 3

Investigative and provisional measures

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to identify and trace property which is liable to confiscation pursuant to Article 2, paragraph 1, and to prevent any dealing in, transfer or disposal of such property.

Article 4

Special investigative powers and techniques

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized in order to carry out the actions referred to in Articles 2 and 3. A Party shall not decline to act under the provisions of this article on grounds of bank secrecy.

2. Each Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to enable it to use special investigative techniques facilitating the identification and tracing of proceeds and the gathering of evidence related thereto. Such techniques may include monitoring orders, observation, interception of telecommunications, access to computer systems and orders to produce specific documents.

Article 5

Legal remedies

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that interested parties affected by measures under Articles 2 and 3 shall have effective legal remedies in order to preserve their rights.

Article 6

Laundering offences

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as offences under its domestic law, when committed intentionally:
(a) the conversion or transfer of property, knowing that such property is proceeds, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of assisting any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of his actions;
(b) the concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement, rights with respect to, or ownership of, property, knowing that such property is proceeds; and, subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system;
(c) the acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property was proceeds;
(d) participation in, association or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.

2. For the purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:
(a) it shall not matter whether the predicate offence was subject to the criminal jurisdiction of the Party;
(b) it may be provided that the offences set forth in that paragraph do not apply to the persons who committed the predicate offence;
(c) knowledge, intent or purpose required as an element of an offence set forth in that paragraph may be inferred from objective, factual circumstances.

3. Each Party may adopt such measures as it considers necessary to establish also as offences under its domestic law all or some of the acts referred to in paragraph 1 of this article, in any or all of the following cases where the offender:
(a) ought to have assumed that the property was proceeds;
(b) acted for the purpose of making profit;
(c) acted for the purpose of promoting the carrying on of further criminal activity.

4. Each Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe declare that paragraph 1 of this article applies only to predicate offences or categories of such offences specified in such declaration.

CHAPTER III

INTERNATIONAL CO-OPERATION

Section 1

Principles of international co-operation

Article 7

General principles and measures for international co-operation

1. The Parties shall co-operate with each other to the widest extent possible for the purposes of investigations and proceedings aiming at the confiscation of instrumentalities and proceeds.

2. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to enable it to comply, under the conditions provided for in this chapter, with requests:
(a) for confiscation of specific items of property representing proceeds or instrumentalities, as well as for confiscation of proceeds consisting in a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of proceeds;
(b) for investigative assistance and provisional measures with a view to either form of confiscation referred to under a above.

Section 2

Investigative assistance

Article 8

Obligation to assist

The Parties shall afford each other, upon request, the widest possible measure of assistance in the identification and tracing of instrumentalities, proceeds and other property liable to confiscation. Such assistance shall include any measure providing and securing evidence as to the existence, location or movement, nature, legal status or value of the aforementioned property.

Article 9

Execution of assistance

The assistance pursuant to Article 8 shall be carried out as permitted by and in accordance with the domestic law of the requested Party and, to the extent not incompatible with such law, in accordance with the procedures specified in the request.

Article 10

Spontaneous information

Without prejudice to its own investigations or proceedings, a Party may without prior request forward to another Party information on instrumentalities and proceeds, when it considers that

the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings or might lead to a request by that Party under this chapter.

Section 3

Provisional measures

Article 11

Obligation to take provisional measures

1. At the request of another Party which has instituted criminal proceedings or proceedings for the purpose of confiscation, a Party shall take the necessary provisional measures, such as freezing or seizing, to prevent any dealing in, transfer or disposal of property which, at a later stage, may be the subject of a request for confiscation or which might be such as to satisfy the request.

2. A Party which has received a request for confiscation pursuant to Article 13 shall, if so requested, take the measures mentioned in paragraph 1 of this article in respect of any property which is the subject of the request or which might be such as to satisfy the request.

Article 12

Execution of provisional measures

1. The provisional measures mentioned in Article 11 shall be carried out as permitted by and in accordance with the domestic law of the requested Party and, to the extent not incompatible with such law, in accordance with the procedures specified in the request.

2. Before lifting any provisional measure taken pursuant to this article, the requested Party shall, wherever possible, give the requesting Party an opportunity to present its reasons in favour of continuing the measure.

Section 4

Confiscation

Article 13

Obligation to confiscate

1. A Party, which has received a request made by another Party for confiscation concerning instrumentalities or proceeds, situated in its territory, shall:

(a) enforce a confiscation order made by a court of a requesting Party in relation to such instrumentalities or proceeds; or

(b) submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such order is granted, enforce it.

2. For the purposes of applying paragraph 1.b of this article, any Party shall whenever necessary have competence to institute confiscation proceedings under its own law.

3. The provisions of paragraph 1 of this article shall also apply to confiscation consisting in a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of proceeds, if property on which the confiscation can be enforced is located in the requested Party. In such cases, when enforcing confiscation pursuant to paragraph 1, the requested Party shall, if payment is not obtained, realise the claim on any property available for that purpose.

4. If a request for confiscation concerns a specific item of property, the Parties may agree that the requested Party may enforce the confiscation in the form of a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of the property.

Article 14

Execution of confiscation

1. The procedures for obtaining and enforcing the confiscation under Article 13 shall be governed by the law of the requested Party.

2. The requested Party shall be bound by the findings as to the facts in so far as they are stated in a conviction or judicial decision of the requesting Party or in so far as such conviction or judicial decision is implicitly based on them.

3. Each Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 2 of this article applies only subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system.

4. If the confiscation consists in the requirement to pay a sum of money, the competent authority of the requested Party shall convert the amount thereof into the currency of that Party at the rate of exchange ruling at the time when the decision to enforce the confiscation is taken.

5. In the case of Article 13, paragraph 1.a, the requesting Party alone shall have the right to decide on any application for review of the confiscation order.

Article 15

Confiscated property

Any property confiscated by the requested Party shall be disposed of by that Party in accordance with its domestic law, unless otherwise agreed by the Parties concerned.

Article 16

Right of enforcement
and maximum amount of confiscation

1. A request for confiscation made under Article 13 does not affect the right of the requesting Party to enforce itself the confiscation order.

2. Nothing in this Convention shall be so interpreted as to permit the total value of the confiscation to

exceed the amount of the sum of money specified in the confiscation order. If a Party finds that this might occur, the Parties concerned shall enter into consultations to avoid such an effect.

Article 17

Imprisonment in default

The requested Party shall not impose imprisonment in default or any other measure restricting the liberty of a person as a result of a request under Article 13, if the requesting Party has so specified in the request.

Section 5

Refusal and postponement of co-operation

Article 18

Grounds for refusal

1. Co-operation under this chapter may be refused if:
(a) the action sought would be contrary to the fundamental principles of the legal system of the requested Party; or
(b) the execution of the request is likely to prejudice the sovereignty, security, ordre public or other essential interests of the requested Party; or
(c) in the opinion of the requested Party, the importance of the case to which the request relates does not justify the taking of the action sought; or
(d) the offence to which the request relates is a political or fiscal offence; or
(e) the requested Party considers that compliance with the action sought would be contrary to the principle of ne bis in idem; or
(f) the offence to which the request relates would not be an offence under the law of the requested Party if committed within its jurisdiction. However, this ground for refusal applies to co-operation under Section 2 only in so far as the assistance sought involves coercive action.

2. Co-operation under Section 2, in so far as the assistance sought involves coercive action, and under Section 3 of this chapter, may also be refused if the measures sought could not be taken under the domestic law of the requested Party for the purposes of investigations or proceedings, had it been a similar domestic case.

3. Where the law of the requested Party so requires, co-operation under Section 2, in so far as the assistance sought involves coercive action, and under Section 3 of this chapter may also be refused if the measures sought or any other measures having similar effects would not be permitted under the law of the requesting Party, or, as regards the competent authorities of the requesting Party, if the request is not authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.

4. Co-operation under Section 4 of this chapter may also be refused if:
(a) under the law of the requested Party confiscation is not provided for in respect of the type of offence to which the request relates; or
(b) without prejudice to the obligation pursuant to Article 13, paragraph 3, it would be contrary to the principles of the domestic laws of the requested Party concerning the limits of confiscation in respect of the relationship between an offence and:
  (i) an economic advantage that might be qualified as its proceeds; or
  (ii) property that might be qualified as its instrumentalities; or
(c) under the law of the requested Party confiscation may no longer be imposed or enforced because of the lapse of time; or
(d) the request does not relate to a previous conviction, or a decision of a judicial nature or a statement in such a decision that an offence or several offences have been committed, on the basis of which the confiscation has been ordered or is sought; or
(e) confiscation is either not enforceable in the requesting Party, or it is still subject to ordinary means of appeal; or
(f) the request relates to a confiscation order resulting from a decision rendered in absentia of the person against whom the order was issued and, in the opinion of the requested Party, the proceedings conducted by the requesting Party leading to such decision did not satisfy the minimum rights of defence recognised as due to everyone against whom a criminal charge is made.

5. For the purpose of paragraph 4.f of this article a decision is not considered to have been rendered in absentia if:
(a) it has been confirmed or pronounced after opposition by the person concerned; or
(b) it has been rendered on appeal, provided that the appeal was lodged by the person concerned.

6. When considering, for the purposes of paragraph 4.f of this article if the minimum rights of defence have been satisfied, the requested Party shall take into account the fact that the person concerned has deliberately sought to evade justice or the fact that that person, having had the possibility of lodging a legal remedy against the decision made in absentia, elected not to do so. The same will apply when the person concerned, having been duly served with the summons to appear, elected not to do so nor to ask for adjournment.

7. A Party shall not invoke bank secrecy as a ground to refuse any co-operation under this chapter. Where its domestic law so requires, a Party may require that a request for co-operation which would involve the lifting of bank secrecy be authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.

8. Without prejudice to the ground for refusal provided for in paragraph 1.a of this article:
(a) the fact that the person under investigation or subjected to a confiscation order by the authorities

of the requesting Party is a legal person shall not be invoked by the requested Party as an obstacle to affording any co-operation under this chapter;

(b) the fact that the natural person against whom an order of confiscation of proceeds has been issued has subsequently died or the fact that a legal person against whom an order of confiscation of proceeds has been issued has subsequently been dissolved shall not be invoked as an obstacle to render assistance in accordance with Article 13, paragraph 1.a.

Article 19

Postponement

The requested Party may postpone action on a request if such action would prejudice investigations or proceedings by its authorities.

Article 20

Partial or conditional granting of a request

Before refusing or postponing co-operation under this chapter, the requested Party shall, where appropriate after having consulted the requesting Party, consider whether the request may be granted partially or subject to such conditions as it deems necessary.

Section 6

Notification and protection of third parties' rights

Article 21

Notification of documents

1. The Parties shall afford each other the widest measure of mutual assistance in the serving of judicial documents to persons affected by provisional measures and confiscation.

2. Nothing in this article is intended to interfere with:

(a) the possibility of sending judicial documents, by postal channels, directly to persons abroad;

(b) the possibility for judicial officers, officials or other competent authorities of the Party of origin to effect service of judicial documents directly through the consular authorities of that Party or through judicial officers, officials or other competent authorities of the Party of destination, unless the Party of destination makes a declaration to the contrary to the Secretary General of the Council of Europe at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3. When serving judicial documents to persons abroad affected by provisional measures or confiscation orders issued in the sending Party, this Party shall indicate what legal remedies are available under its law to such persons.

Article 22

Recognition of foreign decisions

1. When dealing with a request for co-operation under Sections 3 and 4, the requested Party shall recognise any judicial decision taken in the requesting Party regarding rights claimed by third parties.

2. Recognition may be refused if:

(a) third parties did not have adequate opportunity to assert their rights; or

(b) the decision is incompatible with a decision already taken in the requested Party on the same matter; or

(c) it is incompatible with the ordre public of the requested Party; or

(d) the decision was taken contrary to provisions on exclusive jurisdiction provided for by the law of the requested Party.

Section 7

Procedural and other general rules

Article 23

Central authority

1. The Parties shall designate a central authority or, if necessary, authorities, which shall be responsible for sending and answering requests made under this chapter, the execution of such requests or the transmission of them to the authorities competent for their execution.

2. Each Party shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, communicate to the Secretary General of the Council of Europe the names and addresses of the authorities designated in pursuance of paragraph 1 of this article.

Article 24

Direct communication

1. The central authorities shall communicate directly with one another.

2. In the event of urgency, requests or communications under this chapter may be sent directly by the judicial authorities, including public prosecutors, of the requesting Party to such authorities of the requested Party. In such cases a copy shall be sent at the same time to the central authority of the requested Party through the central authority of the requesting Party.

3. Any request or communication under paragraphs 1 and 2 of this article may be made through the International Criminal Police Organisation (Interpol).

4. Where a request is made pursuant to paragraph 2 of this article and the authority is not competent to deal with the request, it shall refer the request to the competent national authority and inform directly the requesting Party that it has done so.

5. Requests or communications under Section 2 of this chapter, which do not involve coercive action, may be directly transmitted by the competent authorities of the requesting Party to the competent authorities of the requested Party.

Article 25

Form of request and languages

1. All requests under this chapter shall be made in writing. Modern means of telecommunications, such as telefax, may be used.

2. Subject to the provisions of paragraph 3 of this article, translations of the requests or supporting documents shall not be required.

3. At the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any Party may communicate to the Secretary General of the Council of Europe a declaration that it reserves the right to require that requests made to it and documents supporting such requests be accompanied by a translation into its own language or into one of the official languages of the Council of Europe or into such one of these languages as it shall indicate. It may on that occasion declare its readiness to accept translations in any other language as it may specify. The other Parties may apply the reciprocity rule.

Article 26

Legalisation

Documents transmitted in application of this chapter shall be exempt from all legalisation formalities.

Article 27

Content of request

1. Any request for co-operation under this chapter shall specify:

(a) the authority making the request and the authority carrying out the investigations or proceedings;
(b) the object of and the reason for the request;
(c) the matters, including the relevant facts (such as date, place and circumstances of the offence) to which the investigations or proceedings relate, except in the case of a request for notification;
(d) in so far as the co-operation involves coercive action:
  (i) the text of the statutory provisions or, where this is not possible, a statement of the relevant law applicable; and
  (ii) an indication that the measure sought or any other measures having similar effects could be taken in the territory of the requesting Party under its own law;
(e) where necessary and in so far as possible:
  (i) details of the person or persons concerned, including name, date and place of birth, nationality and location, and, in the case of a legal person, its seat; and
  (ii) the property in relation to which co-operation is sought, its location, its connection with the person or persons concerned, any connection with the offence, as well as any available information about other persons, interests in the property; and
(f) any particular procedure the requesting Party wishes to be followed.

2. A request for provisional measures under Section 3 in relation to seizure of property on which a confiscation order consisting in the requirement to pay a sum of money may be realised shall also indicate a maximum amount for which recovery is sought in that property.

3. In addition to the indications mentioned in paragraph 1, any request under Section 4 shall contain:

(a) in the case of Article 13, paragraph 1.a:
  (i) a certified true copy of the confiscation order made by the court in the requesting Party and a statement of the grounds on the basis of which the order was made, if they are not indicated in the order itself;
  (ii) an attestation by the competent authority of the requesting Party that the confiscation order is enforceable and not subject to ordinary means of appeal;
  (iii) information as to the extent to which the enforcement of the order is requested; and
  (iv) information as to the necessity of taking any provisional measures;
(b) in the case of Article 13, paragraph 1.b, a statement of the facts relied upon by the requesting Party sufficient to enable the requested Party to seek the order under its domestic law;
(c) when third parties have had the opportunity to claim rights, documents demonstrating that this has been the case.

Article 28

Defective requests

1. If a request does not comply with the provisions of this chapter or the information supplied is not sufficient to enable the requested Party to deal with the request, that Party may ask the requesting Party to amend the request or to complete it with additional information.

2. The requested Party may set a time-limit for the receipt of such amendments or information.

3. Pending receipt of the requested amendments or information in relation to a request under Section 4 of this chapter, the requested Party may take any of the measures referred to in Sections 2 or 3 of this chapter.

Article 29

Plurality of requests

1. Where the requested Party receives more than one request under Sections 3 or 4 of this chapter in respect of the same person or property, the plurality of

requests shall not prevent that Party from dealing with the requests involving the taking of provisional measures.

2. In the case of plurality of requests under Section 4 of this chapter, the requested Party shall consider consulting the requesting Parties.

Article 30

Obligation to give reasons

The requested Party shall give reasons for any decision to refuse, postpone or make conditional any co-operation under this chapter.

Article 31

Information

1. The requested Party shall promptly inform the requesting Party of:
(a) the action initiated on a request under this chapter;
(b) the final result of the action carried out on the basis of the request;
(c) a decision to refuse, postpone or make conditional, in whole or in part, any co-operation under this chapter;
(d) any circumstances which render impossible the carrying out of the action sought or are likely to delay it significantly; and
(e) in the event of provisional measures taken pursuant to a request under Sections 2 or 3 of this chapter, such provisions of its domestic law as would automatically lead to the lifting of the provisional measure.

2. The requesting Party shall promptly inform the requested Party of:
(a) any review, decision or any other fact by reason of which the confiscation order ceases to be wholly or partially enforceable; and
(b) any development, factual or legal, by reason of which any action under this chapter is no longer justified.

3. Where a Party, on the basis of the same confiscation order, requests confiscation in more than one Party, it shall inform all Parties which are affected by an enforcement of the order about the request.

Article 32

Restriction of use

1. The requested Party may make the execution of a request dependent on the condition that the information or evidence obtained will not, without its prior consent, be used or transmitted by the authorities of the requesting Party for investigations or proceedings other than those specified in the request.

2. Each Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that, without its prior consent, information or evidence provided by it under this chapter may not be used or transmitted by the authorities of the requesting Party in investigations or proceedings other than those specified in the request.

Article 33

Confidentiality

1. The requesting Party may require that the requested Party keep confidential the facts and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting Party.

2. The requesting Party shall, if not contrary to basic principles of its national law and if so requested, keep confidential any evidence and information provided by the requested Party, except to the extent that its disclosure is necessary for the investigations or proceedings described in the request.

3. Subject to the provisions of its domestic law, a Party which has received spontaneous information under Article 10 shall comply with any requirement of confidentiality as required by the Party which supplies the information. If the other Party cannot comply with such requirement, it shall promptly inform the transmitting Party.

Article 34

Costs

The ordinary costs of complying with a request shall be borne by the requested Party. Where costs of a substantial or extraordinary nature are necessary to comply with a request, the Parties shall consult in order to agree the conditions on which the request is to be executed and how the costs shall be borne.

Article 35

Damages

1. When legal action on liability for damages resulting from an act or omission in relation to co-operation under this chapter has been initiated by a person, the Parties concerned shall consider consulting each other, where appropriate, to determine how to apportion any sum of damages due.

2. A Party which has become subject of a litigation for damages shall endeavour to inform the other Party of such litigation if that Party might have an interest in the case.

CHAPTER IV

FINAL PROVISIONS

Article 36

Signature and entry into force

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and

non-member States which have participated in its elaboration. Such States may express their consent to be bound by:
(a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
(b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.

2. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

3. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which three States, of which at least two are member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.

4. In respect of any signatory State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.

Article 37

Accession to the Convention

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Contracting States to the Convention, may invite any State not a member of the Council and not having participated in its elaboration to accede to this Convention, by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d. of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee.

2. In respect of any acceding State the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 38

Territorial application

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any State may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 39

Relationship to other conventions and agreements

1. This Convention does not affect the rights and undertakings derived from international multilateral conventions concerning special matters.

2. The Parties to the Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it.

3. If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty in respect of a subject which is dealt with in this Convention or otherwise have established their relations in respect of that subject, they shall be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate those relations accordingly, in lieu of the present Convention, if it facilitates international co-operation.

Article 40

Reservations

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it avails itself of one or more of the reservations provided for in Article 2, paragraph 2, Article 6, paragraph 4, Article 14, paragraph 3, Article 21, paragraph 2, Article 25, paragraph 3 and Article 32, paragraph 2. No other reservation may be made.

2. Any State which has made a reservation under the preceding paragraph may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.

3. A Party which has made a reservation in respect of a provision of this Convention may not claim the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

Article 41

Amendments

1. Amendments to this Convention may be proposed by any Party, and shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the

member States of the Council of Europe and to every non-member State which has acceded to or has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 37.

2. Any amendment proposed by a Party shall be communicated to the European Committee on Crime Problems which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.

3. The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by the European Committee on Crime Problems and may adopt the amendment.

4. The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.

5. Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

Article 42

Settlement of disputes

1. The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the interpretation and application of this Convention.

2. In case of a dispute between Parties as to the interpretation or application of this Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to the European Committee on Crime Problems, to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.

Article 43

Denunciation

1. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

3. The present Convention shall, however, continue to apply to the enforcement under Article 14 of confiscation for which a request has been made in conformity with the provisions of this Convention before the date on which such a denunciation takes effect.

Article 44

Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to this Convention of:

(a) any signature;
(b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
(c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 36 and 37;
(d) any reservation made under Article 40, paragraph 1;
(e) any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, the 8th day of November 1990, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, and to any State invited to accede to it.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.